REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 8 korrik 2013
Nr.ref.:RK447/13

AKTVENDIM PËR PAPRANUESHMËRI

në

Rastin. KI35/13

Parashtrues

Sali Shala

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, Pkl. nr. 189/2012

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, Kryetar
Ivan Čukalović, Zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga z. Sali Shala (në tekstin e mëtejmë: parashtruesi), me vendbanim në fshatin Lipovec, komuna e Gjakovës.

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesi e konteston Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, Pkl. nr. 189/2012, të 26 dhjetor 2012, i cili i është dorëzuar atij në një datë të paspecifikuar.

Objekti i çështjes

3. Parashtruesi i kërkesës pretendon se janë shkelur të drejtat e tij nga neni 21 [Parimet e Përgjithshme], neni 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Kushtetuta) dhe neni 6 (E Drejta për Gjykim të Drejtë) të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e Të Drejtave dhe Lirive Themelore të Njeriut (në tekstin e mëtejmë: KEDNJ).

Baza juridike

4. Kërkesa është e bazuar në nenin 113.7 të Kushtetutës, nenin 22 të Ligjit, Nr. 03/L-121, për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës të 15 janarit 2009 (në tekstin e mëtejmë: Ligji) dhe rregullin 56 (2) të Rregullores së punës të Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatë

5. Më 11 mars 2013, parashtruesi dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejmë: Gjykata).

6. Më 25 mars 2013, Kryetari i Gjykatës, me vendimin Nr. GJR. KI-35/13, caktoi gjyqtaren Arta Rama-Hajrizi Gjyqtare raportuese. Të njëjtën ditë, Kryetari i Gjykatës Kushtetuese, me Vendimin Nr. KSH. KI-35/13, caktoi edhe Kolegjin shqyrtues, në përbërje të gjyqtarëve: Altay Suroy (kryesues), Snezhana Botusharova dhe Kadri Kryeziu.

7. Më 29 mars 2013, kërkesa iu komunikua Gjykatës Supreme të Republikës së Kosovës.

8. Më 29 mars 2013, Gjykata kërkoi nga parashtruesi i kërkesës t'i dorëzojë dokumentet shtesë si në vijim:

    a. Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Gjakovë, P. Nr. 263/09, të 9 marsit 2011;
    b. Aktgjykimin e Gjykatës Komunale në Gjakovë, P. Nr. 263/09, të 10 majit 2011;
    c. Aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut në Pejë, Ap. nr. 60/11, të 21 dhjetorit 2011
    d. Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, Api. Nr. 3/2012, të 23 shtatorit 2012.

9. Më 18 prill 2013, parashtruesi iu përgjigj Gjykatës, duke i dorëzuar dokumentet shtesë të kërkuara.

10. Më 3 qershor 2013, Kryetari i Gjykatës, me Vendimin Nr. GJR. KI-35/13, e zëvendësoi gjyqtaren Arta Rama-Hajrizi me gjyqtarin Ivan Čukalović Gjyqtar raportues.

11. Më 17 qershor 2013, Kolegji Shqyrtues e shqyrtoi raportin e Gjyqtarit Raportues dhe i rekomandoi Gjykatës papranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

12. Më 9 mars 2011, Gjykata Komunale në Gjakovë (Aktgjykimi P. nr. 263/09) e shpalli parashtruesin fajtor për kryerjen e veprës penale të vjedhjes nga neni 252 paragraf 1 të Kodit të Përkohshëm Penal të Kosovës (në tekstin e mëtejmë: KPPK) dhe nxori urdhërin ndëshkimor duke i shqiptuar një gjobë në shumë prej 300 euro. Në pajtim me këshillën juridike në aktgjykim, parashtruesi kishte paraqitur kundërshtim ndaj Aktgjykimit të Gjykatës Komunale në Gjakovë.

13. Më 10 maj 2011, Gjykata Komunale në Gjakovë (Aktgjykimi P. nr. 263/09) e liroi parashtruesin e kërkesës nga akuza, sepse nuk ishte dëshmuar se parashtruesi e kishte kryer atë vepër penale. Prokurori Publik komunal ushtroi ankesë kundër këtij aktgjykimi në Gjykatën e Qarkut në Pejë.

14. Më 15 nëntor 2011, Gjykata e Qarkut në Pejë (Aktgjykimi Ap. nr. 60/11) e aprovoi ankesën e Prokurorit Publik komunal dhe e shpalli parashtruesin e kërkesës fajtor për kryerjen e veprës penale të vjedhjes nga neni 252 paragrafi 1 i KPPK-së, dhe e ndëshkoi atë me gjobë në lartësi prej 1.200 euro. Parashtruesi ushtroi ankesë kundër këtij aktgjykimi në Gjykatën Supreme.

15. Më 23 gusht 2012, Gjykata Supreme (Aktgjykimi Api. nr. 3/2012) e refuzoi ankesën e parashtruesit dhe e vërtetoi Aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut në Pejë. Edhe Prokurori i Shtetit, edhe parashtruesi parashtruan kërkesë për mbrojtje të ligjshmërisë në Gjykatën Supreme kundër Aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut në Pejë, Ap. nr. 60/11 të 15 nëntorit 2011, dhe kundër Aktgjykimit të Gjykatës Supreme, Api. nr. 3/2012 të 23 gushtit 2012.

16. Më 26 dhjetor 2012, Gjykata Supreme (Aktgjykimi Pkl. nr. 189/2012) i refuzoi si të pabazuara kërkesat për mbrojtje të ligjshmërisë, si të parashtruesit ashtu edhe të Prokurorit të Shtetit. Gjykata Supreme vendosi që *"Gjykata e Qarkut në Pejë, duke vepruar sipas ankesës së prokurorit publik komunal me Aktgjykimin Ap. nr. 60/2011 të 15 nëntorit 2011, e ka ndryshuar aktgjykimin e ankimuar, ashtu që të akuzuarin Sali Shala e ka shpallur fajtor për veprën penale vjedhje të parashikuar me nenin 252 par. 1 të KPPK-së dhe e ka gjykuar me gjobë prej 1.200 € (një mijë e dyqind euro). Sipas nenit 480 të Kodit të Përkohshëm të Procedurës Penale të Kosovës, në situata të tilla, gjykatat nuk janë të lidhura me parimin e reformatio in peiuss dhe kjo shmangie nga ky parim vlen si për gjykatën e shkallës së parë, ashtu dhe për gjykatën e shkallës së dytë, ngase nëse gjykata e shkallës së parë, në vend të dënimit me gjobë të të akuzuarit, pas kundërshtimit do t'i shqiptonte dënim me burgim dhe ndaj këtij aktgjykimi do të ankohej prokurori publik, gjykata e shkallës së dytë nuk do të*

ishte e kufizuar me asnjë dispozitë ligjore që të akuzuarit t'ia shqiptonte një dënim më të ashpër. Situatë e njëjtë do të vlente edhe kur gjykata do t'i shqiptonte një dënim më të lartë me gjobë ndërsa, gjykata e shkallës së dytë me rastin e ankesës së prokurorit publik, do të kishte mundësi t'ia rrisë akoma më shumë dënimin me gjobë, në kuadër të minimumit dhe maksimumit. Nëse me rastin e shqyrtimit, gjykata e shkallës së parë do të mund t'ia shqiptonte edhe dënimin me burgim, pse atëherë gjykata e shkallës së dytë nuk mund t'ia shqiptojë të njëjtin lloj të dënimit, por në lartësi më të madhe, siç ka vepruar në rastin konkret, ngase në një aspekt, gjykata e shkallës së dytë, ligjërisht e mori rolin e gjykatës së shkallës së parë. Pra, pretendimet e Prokurorit të Shtetit dhe ato të mbrojtësit të të gjykuarit, se është shkelur parimi reformatio peiuss janë të pambështetura me ligj."

Pretendimet e parashtruesit

17. Parashtruesi i kërkesës pretendon se aktgjykimet e Gjykatës së Qarkut në Pejë dhe të Gjykatës Supreme kanë shkelur parimin elementar *reformatio in peiuss "[...] askush nuk mund të dëmtohet nga ankesa e vet, nuk mund të ketë sherr nga ankesa e vet, siç ka ndodhur në rastin konkret."*

18. Në këtë drejtim, parashtruesi pretendon se të drejtat e tij nga neni 21 [Parimet e Përgjithshme], neni 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës dhe neni 6 (E Drejta për Gjykim të Drejtë) të KEDNJ-së i janë shkelur.

Pranueshmëria e kërkesës

19. Gjykata vëren se për të qenë në gjendje të shqyrtojë kërkesën e parashtruesit Gjykata duhet, së pari, të vlerësojë nëse parashtruesi i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë të parapara me Kushtetutë dhe të specifikuara më tej me Ligj dhe me Rregullore..

20. Lidhur me këtë, Gjykata vëren se *prima facie* në kërkesën e tij, parashtruesi duhet të dëshmojë se procedurat në Gjykatën Supreme, shikuar në tërësinë e tyre, nuk janë zbatuar në mënyrë të tillë që parashtruesi të mos ketë pasur gjykim të drejtë apo shkelje të tjera që mund të jenë kryer nga ana e Gjykatës Supreme.

21. Kështu, Gjykata i referohet rregullit 36 (1)(c) të Rregullores, e cila përcakton se *"Gjykata mund t'i shqyrtojë kërkesat vetëm nëse: c) Kërkesa është qartazi e bazuar."*

22. Gjykata thekson se nuk është detyrë e Gjykatësqë të trajtojë gabimet e fakteve apo ligjit (ligjshmërisë) që pretendohen të jenë kryer nga Gjykata Supreme, përpos nëse dhe përderisa nuk i shkel të drejtat dhe liritë e mbrojtura me Kushtetutë (kushtetutshmëria).

23. Andaj, Gjykata nuk duhet të veprojë si gjykatë e shkallës së katërt kur shqyrton vendimet e marra nga gjykatat e rregullta. Është detyrë e gjykatave të rregullta që të interpretojnë dhe të zbatojnë rregullat përkatëse si të drejtës procedurale,

po ashtu edhe të drejtës materiale (Shih, *mutatis mutandis,* Garcia Ruiz v. Spain [GC], nr. 30544/96, para. 28, Gjykata Evropiane për Të Drejtat e Njeriut [GJEDNJ] 1999-1).

24. Ne fakt, parashtruesi nuk arrin të mbështesë një pretendim *prima facie* mbi bazë kushtetuese dhe nuk ka ofruar dëshmi që tregojnë se të drejtat dhe liritë e tij janë shkelur nga Gjykata Supreme. Gjykata Supreme i ofroi parashtruesit një aktgjykim të arsyetuar mirë, duke e interpretuar parimin *reformatio in pejus* dhe duke shpjeguar se pse ky parim nuk mund të zbatohet në rastin e parashtruesit, gjegjësisht Gjykata e Qarkut veproi dhe vendosi sipas ankesës së prokurorit publik komunal dhe jo sipas ankesës së parashtruesit të kërkesës.

25. Prandaj, Gjykata nuk mundi të konstatojë se procedurat përkatëse në Gjykatën Supreme kanë qenë në ndonjë mënyrë të padrejta ose arbitrare (Shih, *mutatis mutandis,* Shub v. Lithuania, Vendimi i GJEDNJ-së për pranueshmërinë e kërkesës Nr. 17064/06 të 30 qershorit 2009).

26. Prandaj, parashtruesi nuk ka provuar *prima facie* pse dhe si i ka shkelur Gjykata Supreme të drejtat e tij të garantuara me Kushtetutë dhe KEDNJ. Andaj, Gjykata e konsideron kërkesën të papranueshme si qartazi të pabazuar.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me rregullin 36 (1.c) dhe me rregullin 56 (2) të Rregullores së punës, më 8 korrik 2013, njëzëri

VENDOSI

I. TA HEDHË POSHTË kërkesën si të papranueshme;

II. T'UA KOMUNIKOJË vendimin palëve;

III. TA PUBLIKOJË vendimin në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20 (4) të Ligjit; dhe,

IV. TË SHPALLË se ky vendim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues **Kryetari i Gjykatës Kushtetuese**

Ivan Čukalović Prof. dr. Enver Hasani